

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Bat din nou la porțile dintre cer și pământ. Sunt Domnul! L-am pus pe om străjer înaintea Mea, și dacă Eu deschid, cine va închide?

Erau cu ușile încuiate ucenicii Mei după învierea Mea, care făcuse zarvă mare peste mairarii lui Israel, iar Eu, Domnul Cel înviat, Mi-am deschis și am stat în mijlocul lor. Am intrat prin ușile încuiate, căci dacă Eu deschid, cine va putea închide? Cel ce este ușă, nu mai are nevoie de ușă când intră. Cel ce este Atotștiutorul, știe totul în cer și pe pământ.

Ucenicii Mei erau împreună la opt zile după învierea Mea și de data aceasta venise și Toma apostolul cu ei, și ei i-au zis lui: «*Am văzut pe Domnul*». El însă a zis că până nu va vedea semnul cuielor din mâinile Mele și dacă nu va pune mâna lui în coasta Mea, nu va crede. Eu numaidecât dacă am auzit între ei acest cuvânt al lui Toma, M-am și apropiat ca să Mă arăt lor din nou. Fiind ușile încuiate, Eu am apărut în mijlocul lor și am zis: «*Pace vouă!*». Apoi le-am zis despre necredința lui Toma, și i-am luat lui degetul și i l-am pus în mâinile Mele, și i-am luat mâna și i-am pus-o în coasta Mea cea împunsă de suliță și i-am zis: «*Fii credincios, nu necredincios!*». Ei când au văzut că Eu știu despre necredința lui Toma, s-au întărit întru adevărarea învierii Mele, iar Ioan, apostolul Meu cel iubit, a scris apoi acestea ca să creadă omul că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând să aibă viață în numele Meu. Amin.

Am intrat din nou pe porți în grădină. O, fiilor din grădină, Eu așa intru, și Mă anunț că am intrat, așa cum am lucrat și atunci cu ucenicii Mei cei încuiați înăuntru, iar Eu Mă aduceam înaintea lor, căci Eu eram ușa de intrare. Cel înviat nu Se folosește de cele făcute de om ca să intre. Cel înviat n-a avut nevoie de om ca să-I deschidă mormântul după ce a înviat. Eu Însumi lucrez cu cuvântul, și cuvântul Îmi deschide.

Eu trec cuvânt și trup prin porți încuiate, fiilor, iar porțile nu se deschid decât Mie. O, e mare minune pe pământ cu voi, e mare lucrare că am putut să-Mi fac drum între cer și pământ și să vin în vremea aceasta de necredință și de deșertăciune! Pe pământ sunt numai drumuri omenești, numai deșertăciune. Voi sunteți minunea cea de la sfârșitul timpului omului și cea de la începutul venirii Domnului pe pământ cu oamenii, pe pământ cu voi, fiilor din grădină. Dacă Eu nu împrejmuiau cu cuvântul Meu această grădiniță, dacă Eu nu pecetluiau cu puterea Mea această oază verde ca s-o am Eu și să vă așez pe voi aici și să vă pun străjeri înaintea Mea când vin, cum Îmi mai împlineam Eu Scripturile venirii Mele?

Eu dacă vin trebuie să Mă creadă omul că vin și că Eu sunt. Eu pe ucenicii Mei nu i-am făcut cu forța să Mă creadă că Eu sunt Cel înviat. Am stat dis-de-diminează la țarm, pe când ei pescuia, și le-am cerut mâncare, dar ei nu aveau. Le-am spus apoi să aibă, și le-am poruncit să arunce mreaja și să scoată pește, și au scos, iar ei au văzut că Eu sunt. Le adusesem pâine, că nu aveau. Le dădusem pește, că ei nu prindeau. Le făcusem jărat și pește pus pe el, și le-am spus să pună și din peștele prins atunci, și apoi le-am zis: «*Veniți și prânziți!*». Le-am dat pâine și pește și i-am bucurat și i-am încredințat de învierea Mea. Credința lor în Mine și în învierea Mea a fost minunea prin care Eu, Domnul, Cel venit din Tatăl și din Fecioară, Om, M-am dat neamului omenesc, înviat din răstignire, ca să aibă omul pe Dumnezeu. Iar voi, fiilor născuți din cer în vremea aceasta, voi, cei născuți prin cuvântul acesta care curge din Mine peste voi, voi sunteți minunea cea de la capătul lucrului Meu peste pământ. Mi-am făcut iatac la voi, și intru ca să fiu cu voi și ca să ies de la voi spre oameni cuvânt și să împlinesc peste pământ cuvântul Meu cel rostit de Mine la voi, și ca să creadă oamenii că Eu sunt Cel ce am pecetluit această grădiniță

care Mă poartă pe Mine în ea cuvânt peste pământ, grădinița Mea cea dintru început, unde Eu l-am lucrat pe omul cel întâi zidit.

Omul nu are minte, de vreme ce nu poate pătrunde tainele Mele și lucrarea lor. Omul nu are credință, de vreme ce ispitește și iscodește tainele Mele. Pe pământ sunt numai lucruri omenești, numai drumuri omenești, iar drumul către tainele Mele este astupat de om, căci omul nu are minte și nu poate pătrunde tainele Mele și lucrarea lor. Omul nu poate nimic, nimic, căci deșertăciunea pe care o poate omul, este nimic, este vânt care trece și se duce. Cine este cel ce poate lua urma vântului? Iată, omul nu poate nimic. Spun așa, ca să-l fac pe om să creadă în Mine, să creadă că Eu pot totul. Am Tată în cele cerești și prin El pot totul, tot ce voiesc Eu prin Tatăl. Am ucenici pe pământ, fii născuți din cer, fiii credinței sfinte, și prin ei pot totul, tot ce voiesc Eu să fac prin ei, iar ei pot totul prin Mine. Am făcut din ei pară de foc peste pământ, și pârzolesc cu ea toată deșertăciunea omului. Mă duc și Mă întorc cu ei peste tot și de peste tot, căci cuvântul Meu, care străbate ca fulgerul de la margini la margini, este cu ei, și prin ei îl trimit din cer peste pământ. Îl fac pe om să vadă că este adevărat cuvântul Meu cu care vin peste grădina Mea de la ei. Îl fac pe om să creadă, așa cum l-am făcut pe Toma să creadă că am înviat cu adevărat.

Omule, uită-te în cuvântul Meu, care arată pe cele ce sunt și pe cele ce au să vină peste pământ. Uită-te și vezi cum se împlinește cuvântul Meu. Te voi pune din zi în zi mai mult față în față cu adevărul cuvântului Meu, care curge din Mine peste grădina ieslei Mele, și din ea peste pământ. Cei din grădină sunt săraci de cele pământești, dar Eu sunt puterea cea din cer și cea de pe pământ, și le dau ajutor să poată duce cuvântul Meu de la margini la margini, căci scris este despre venirea Mea: *«El vine ca fulgerul care străbate de la răsărit și se arată la apus»*. Amin.

Omule, îți voi lua degetul și îl voi pune în rana Mea, și îți voi lua mâna și o voi pune în coasta Mea, și vrând-nevrând vei crede, că altfel n-ai voit să crezi. Tu crezi în cele ce faci tu, dar ce faci tu este vânt, căci tot ce faci tu va fi luat de vânt curând, curând. Atunci vei înțelege că n-ai avut minte și n-ai pătruns tainele Mele cele ascunse de mintea ta cea semeață.

Te-am luat cu ușorul, omule înecat în grijile tale. Te-am luat domol, ca să-ți dau vreme de pocăință și de credință, dar răutatea omului este firească și este înăuntrul omului. Răutatea inimii omului este plină de temeri, ca una care este vinovată și muștrată ca de sine însăși, și văzându-și nenorocirea caută să scape de pedeapsă, fiindcă scris este: *«Spaima nu este altceva decât lepădarea oricărui sprijin care vine de la judecata cea dreaptă»*. Dar Eu am spus: *«Întoarce-te la Mine, omule!»*. Tu însă fugi, fiindcă *«lăuntru tău este plin de silnicie și de păcat și de îngâmfare, și îți zici înțelept, și îți zici Dumnezeu»*, precum este scris de cel trufaș. În zadar fugi; Eu sunt mai iute și te ajung, și îți voi lua degetul și mâna și le voi pune în rana mâinilor Mele și a coastei Mele. O, de ce nu fugi spre umilință și spre pocăință? De ce nu Mă iei de Stăpân? căci Eu sunt Stăpânul, nu tu. Pământul e al Meu, nu e al tău, fiindcă Eu l-am făcut, nu tu. Dar Eu am spus: *Întoarce-te la Mine, întoarce-te la început!* Sunt cu începutul la sfârșit, și cu sfârșitul la început, și tu îți faci bogății și palate, omule rătăcit și fără căpătâi și fără casă, căci tot ce-ți faci tu este vânt, iar cine seamănă vânt culege furtună, omule. Apleacă-te spre ranele Mele și nu fi necredincios, ci credincios. Amin.

Omule, știi tu de unde curge cuvântul Meu peste tine? El curge din coasta Mea cea împunsă, el este taina coastei Mele împunse pe când eram încă pe cruce pentru păcatele tale, omule. O, nu fi surd, nu fi orb, nu fi mut înaintea cuvântului Meu care te cheamă la izvorul cel fășnit din coasta Mea cea împunsă, din trupul Meu cel dumnezeiesc din care curge lapte și miere pentru hrana ta, căci sângele Meu este cel ce mărturisește pentru Mine și pentru tine, omule, căci pentru tine am murit. Am murit ca să mori și tu, și apoi să înviezi odată cu Mine, și apoi să împarți înviere peste morți. Nu fi necredincios. Curând, curând lumina Mea va acoperi tot pământul. Grădinița cuvântului Meu din România este lumina cu care Eu am însemnat pământul pecetluindu-l cu lumina cea de la început, căci scris este: *«La început a fost Cuvântul, și*

Cuvântul era Dumnezeu». Tot așa este și la sfârșit, căci Eu am spus: «Sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Sunt început și sfârșit». Amin.

Lasă-te cuprins în lumină. Fă-te fiu al zilei dintâi, căci în ziua cea dintâi am făcut Eu lumina, și în ziua cea dintâi Mi-am făcut învierea, omule. Eu pe cel întâi zidit l-am făcut în ziua a șasea, dar pe omul cel apoi zidit l-am făcut în ziua întâi, căci Eu, Cel înviat în ziua întâi, am fost începutura fapturilor Mele. Amin, amin, amin. Dar omul nu poate nimic, nimic, căci deșertăciunea pe care o poate omul, este nimic, este vânt care trece și se duce, și cine este cel ce poate lua urma vântului? Spun așa ca să-l fac pe om să se întoarcă la Mine și să fie, căci omul nu face nimic pentru Mine ca să aibă ce-și face.

Omul strânge numai vânt. Vouă însă vă spun: strângeți numai pentru Mine, numai în cer, fiilor pecetluiți de Mine cu lumina învierii. Voi sunteți cei miruiți de mâna Mea cea rănită de iudei, sunteți miruiții Mei peste pământ. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor. Am deschis ușă largă spre ea, dar omul fuge de slava Mea. Voi însă mergeți în toată lumea, că am adus peste voi fângăduința Părintelui Meu și v-am binecuvântat cu Duh Sfânt. Propovăduiți pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Mergeți! Cuvântul Meu este drumul Meu cu voi. Mergeți, că sunteți miruiții Mei. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia venirii Mele la toată făptura. Eu cu voi sunt în toate zilele, până la vederea venirii slavei Mele la voi. Cel ce va crede, va fi însoțit de semnele Mele, în numele Meu, iar cel ce nu va crede, va fi însoțit de osânda care vine pentru necredincioșii din pricina cărora vine mânia Mea peste fiii oamenilor. Mergeți, voi, cei miruiți de cuvântul Meu, care merge cu voi. Vă voi da putere să mergeți și să vi se deschidă, căci Eu am intrat prin uși încuiate. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor pe pământ și v-am luat sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeuul cerurilor, Împărat peste om, Evanghelia văzută și împlinită, venirea Mea, împărăția Mea pe pământ ca și în cer, cerul pe pământ, luminând veșnic, ca fulgerul în noapte, de la margini la margini. Atunci, morții cei înviați vor ieși din morminte și se vor arăta ca să mărturisească lumina cuvântului Meu din zilele acestea, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Iar voi, cei miruiți de Mine ca să fiți începutura fapturilor Mele, mărturisiți cuvântul Meu cu care vin la voi. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, și vă dau din ea ca să puteți mărturisi, ca să vă faceți cale peste pământ, ca să aveți cu ce face cale cuvântului Meu, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Amin.

Amin, amin grăiesc vouă, fiilor miruiți de mâna Mea, de izvorul care curge din coasta Mea, de două mii de ani: veniți și prânziți! Pâine și pește de la Mine este cuvântul Meu; lapte și miere în pustiu fără hrană; apă din stâncă, izvor în veci nesecat. Veniți și prânziți! Eu Însumi stau în mijlocul vostru ca pe țărmul mării. Lumea este mare fără margini. În ea se îneacă toți cei care se încearcă cu ea. Voi însă sunteți oaza cea de scăpare, țărmul mării. Curând, curând marea nu va mai fi, căci este scris în Scripturi: *«Am văzut cer nou și pământ nou, căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut, iar marea nu mai este; și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, din cer coborând cu Dumnezeu, împodobită mireasă pentru Mirele ei». «Noi le fac pe toate.»* Amin. Și iarăși zic: *«Făcutu-s-a!»*. Amin. Iar cel ce însetează, să vină să bea, și în dar să bea din izvorul apei vieții. Dar cu cei fricoși și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrânați și fermecători și idolatri și în tot felul mincinoși, este moartea cea de a doua partea lor, foc și cu pucioasă arzând în iezer. Dar iată râul și apa vieții, limpede cum e cleștarul; pe țărmul lui crește pomul vieții. Cei ce beau au numele scris pe frunțile lor. Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate, și Eu, Domnul, am trimis pe îngerul Meu ca să vestească cele ce vor fi, căci vin curând, iar înaintea Mea merge cuvântul, semnul Fiului Omului, poporul cuvântului lui Dumnezeu, care scoate demonii din oameni, căci scris este despre cei miruiți și trimiși cu trimitere: *«În numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi și cerești vor grăi, șerpi vor nimici și moartea o vor birui, și pe cei neputincioși îi vor scula și îi vor întări pe picioarele lor»*.

V-am pus pe voi străjeri înaintea Mea ca să Mă auziți când grăiesc peste pământ și ca să-l fac din nou pe om, fiilor de pe țărmul mării. Omul cel întâi zidit Mă auzea când grăiam cu el, și Îmi răspundea. Acum, singur vorbesc, singur ascult, singur rămân, căci omul nu Mă aude și nu-Mi răspunde. Voi însă fiți ochi și urechi, căci v-am miruit cu mirul cel izvorât din coasta Mea, cu Sângele legământului cel nou pentru cei ce împlinesc legea vieții veșnice, viață fără de moarte înaintea Mea, credință și neprihănire.

Eu Însumi stau în mijlocul vostru, ca pe țărmul mării fără margini și fără fund. Ca lupul cel flămând este lumea, ca marea cea fără margini și fără fund. Voi însă sunteți loc de scăpare, oază verde, hotar mării, România vie din care se va naște România, noua Mea țară, țară fără margini, mireasă neprihănită și mamă care naște pe fiii lui Dumnezeu, grădina fiilor vieții. Amin. Eu Însumi stau în mijlocul ei ca pe țărmul mării ei, țărm verde, munte înalt și sfânt, muntele Sionului, vârful pământului, iar pe el, Eu Însumi, Piatra cea din vârf, și zic: veniți și prânziți pâine și pește din cer, lapte și miere în pustiu fără hrană, apă din stâncă și izvor în veci nesecat! Hrană și apă este cuvântul Meu; luați și mâncați, luați și beți, căci noi le fac pe toate, și iarăși zic: «*Făcutu-s-a!*». Amin.

Veniți și prânziți la masa împărăției cerurilor pe pământ! Veniți să vă dau împărăția cerurilor! Veniți, voi, cei ce flămânziți și cei ce însetați pe pământ! Veniți să vă dau împărăția Mea și să vă iau sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeu cerurilor, Împărat peste om precum în cer, pe pământ ca și în cer, Dumnezeu Împărat și Stăpân în tot și în toate, în toți și peste toți. Amin.

Iată cina! Eu Însumi Mă încing și Mă dau, hrănesc și Mă dau hrană. Eu Însumi, căci Eu am zis: «*Făcutu-s-a!*». Amin, amin, amin.

05/18-04-1999